

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Αριθμός Αποφάσεως 9443/2019

(Αριθμός καταθέσεως δικογράφου αγωγής: 59941/7378/2015)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Γεωργία Κιουλέπογλου, Πρωτόδικη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών, και το Γραμματέα Ηλία Ηλιάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Νοεμβρίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: ... του ..., κατοίκου ..., Λεωφ. ... αρ. ..., με Α.Φ.Μ. ... (Δ.Ο.Υ ...), ο οποίος παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων του, Ευγενίας Φωτοπούλου (ΑΜ/ΔΣΑ: 26559) και Αγγελικής Πολυδώρου (ΑΜ/ΔΣΑ: 38683), οι οποίες κατέθεσαν εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και προσκόμισαν, αντιστοίχως, τα υπ' αριθμ. ... και ... γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: ... του ..., κατοίκου ..., οδός ... αρ. ..., με Α.Φ.Μ. ..., ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του, Αργυρώς Βαρδαλά (ΑΜ/ΔΣΑ: 31391), η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και

προσκόμισε το υπ' αριθμ. ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων
του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Ο εναγών ζητεί να γίνει δεκτή η από 30-04-2015 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με Γενικό Αριθμό Καταθέσεως .../2015 και Αριθμό Καταθέσεως Δικογράφου .../2015, προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, η οποία εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν κατά τον τρόπο που πιο πάνω σημειώνεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Οι αξιώσεις αυτές για άρση της προσβολής και παράλειψή της στο μέλλον δεν είναι αποτιμητές σε χρήμα και οι σχετικές δίκες υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου (βλ. Φουντεδάκη σε Α. Γεωργιάδη «ΣΕΑΚ», Τόμος ι, άρθρο 57, αριθμ. 47, σελ. 146). Επιπλέον δε, κατά το άρθρο 59 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσβληθέντος και ειδικότερα να τον υποχρεώσει σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προστατεύεται έτσι με τα παραπάνω άρθρα η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 2 § 1 του Συντάγματος (ΑΠ 1216/2014, ΑΠ 1735/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν μεν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως η προσβολή της προσωπικότητας σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές,

συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου. Ως τιμή νοείται η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την κοινωνική του αξία, συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του. Προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων είναι:

α) η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου, κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, που συμβαίνει όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο όμως είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης είτε ασκείται καταχρηστικά κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 § 3 του Συντάγματος και γ) πταίσμα του προσβολέα, όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας (ΟΛΑΠ 2/2008, ΑΠ 1085/2014, ΑΠ 284/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση αυτή, η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας συνιστά ασφαλώς ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 914, 919, 920 και 932 ΑΚ, ιδίως για την αποκατάσταση της τυχόν υλικής ζημίας του προσβληθέντος (άρθρο 57 § 2 ΑΚ), ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής ως παράνομης είναι η φύση της διάταξης που ενδέχεται με την προσβολή να παραβιάζεται και η οποία έτσι μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου. Συνεπώς παράνομη προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει όταν το άτομο προσβάλλεται στην τιμή και στην υπόληψή του με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς κατά την έννοια των άρθρων 361- 363 ΠΚ. Ειδικότερα κατά τα άρθρα αυτά, εξύβριση διαπράττει

όποιος προσβάλλει την τιμή άλλου, με λόγο ή έργο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ενώ όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ισχυρίζεται ενώπιον τρίτου ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης και αν το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε το ψεύδος, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Ως γεγονός, κατά τις παραπάνω διατάξεις, νοείται κάθε περιστατικό του εξωτερικού κόσμου ή αντίθετη προς την ηθική ή την ευπρέπεια σχέση ή συμπεριφορά, εφόσον ανάγονται στο παρελθόν ή στο παρόν και υποπίπτουν στις αισθήσεις, ώστε να είναι δεκτικά απόδειξης, συνιστά δε ισχυρισμό του γεγονότος κάθε σχετική με αυτό ανακοίνωση, που βασίζεται είτε σε προσωπική αντίληψη ή γνώμη, είτε σε υιοθέτηση της γνώμης άλλου. Αντίθετα, διάδοση γεγονότος συνιστά η περαιτέρω απλή μετάδοση της σχετικής ανακοίνωσης που έγινε από άλλον. Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο από αυτόν, ενώπιον τρίτου, γεγονός είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του ίδιου να ισχυρισθεί ή να διαδώσει ενώπιον τρίτου το βλαπτικό για άλλον γεγονός, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται επιπλέον και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Έτσι, σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη. Ωστόσο ως αστικό αδίκημα η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους γεγονότα αναληθή που βλάπτουν την επαγγελματική ή γενικότερα την οικονομική ελευθερία άλλου και κατ' αυτή την έννοια θίγουν την τιμή και την υπόληψή του, προσβάλλοντας παράνομα την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, εφόσον γνωρίζει ή υπαίτια αγνοεί την αναλήθεια των γεγονότων αυτών, να αποζημιώσει τον άλλο και να

ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του (ΑΠ 1619/2014 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΑΠ 1662/2005, ΕφΑΘ 3071/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, από την διάταξη του άρθρου 229 § 1 του ΠΚ προκύπτει ότι η ψευδής καταμήνυση θεμελιώνεται αντικειμενικά μεν με την υποβολή ψευδούς μηνύσεως ή με την ψευδή ανακοίνωση στην αρχή ότι άλλος τέλεσε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση, υποκειμενικά δε με πρόθεση που ενέχει την θέληση της πραγματώσεως της αντικειμενικής υποστάσεως της αξιόποινης αυτής πράξεως και τη γνώση του υπαιτίου ότι η καταμήνυση ή ανακοίνωση είναι ψευδής και ακόμη με σκοπό αυτού να προκαλέσει την καταδίωξη του μηνυομένου για την εκτιθέμενη στη μήνυση ή την ανακοίνωση αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση (ΑΠ 899/2011 όττ.τ., ΕφΑΘ 174/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή του, ο εναγών εκθέτει ότι είναι διπλωματούχος αρχιτέκτων μηχανικός, εισήλθε στο δημόσιο τομέα, ως υπάλληλος, το έτος 2003 και υπηρετεί πλέον ως Προϊστάμενος στο Τμήμα Ελέγχου Κατασκευών της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Ότι ο εναγόμενος υπέβαλε, εν γνώσει του, την από 25-02-2014 με αριθμό πρωτοκόλλου .../2014 ψευδή καταγγελία εις βάρος του, ενώπιον του Σώματος Ελεγκτών - Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ), με σκοπό να προκαλέσει την πειθαρχική καταδίωξή του, ισχυριζόμενος με αυτήν ενώπιον τρίτων ότι κατά την άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων εξυπηρετούσε παρανόμως τα συμφέροντα άλλων πολιτών, του ασκούσε ψυχολογική βία, απειλώντας τον με την επιβολή προστίμου και αποπειράθηκε να τελέσει το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας, ενώ γνώριζε ότι αυτά ήταν αναληθή, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της αγωγής. Ότι τα εν λόγω ψευδή και συκοφαντικά γεγονότα μπορούσαν να βλάψουν και πράγματι έβλαψαν την τιμή, την υπόληψη, την επαγγελματική φήμη και εν γένει την προσωπικότητά του, τόσο ως ανθρώπου όσο και ως δημοσίου υπαλλήλου και διέπραξε εις βάρος του τα ποινικά αδικήματα της ψευδούς καταμήνυσης (229 ΠΚ) και της συκοφαντικής δυσφήμισης (362-363 ΠΚ), με αποτέλεσμα να υποστεί ηθική βλάβη. Με βάση αυτό το ιστορικό, ο εναγών, όπως νόμιμα και παραδεκτά περιόρισε το αγωγικό του αίτημα από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, με τις έγγραφες προτάσεις

του και με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων του, ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασεώς του, παραιτούμενος ταυτόχρονα του αιτήματος του περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής {άρθρα 223 εδ. β', 294, 295 § 1 εδ. β' και 297 ΚΠολΔ, όπως τα άρθρα 223 εδ. β', 294 και 297 ΚΠολΔ αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο § 2 του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α'87/23-07-2015 με έναρξη ισχύος την 01-01-2016 σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο § 4 του εν λόγω Νόμου)}, ζητεί να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να του καταβάλει το ποσό των 50.000 €, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη από τις προαναφερόμενες πράξεις του, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως, καθώς επίσης και να επιβληθούν εις βάρος του εναγόμενου τα δικαστικά του έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η αγωγή, παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο (άρθρα 1,7,9 εδ. α 'και β ', 10, 12, 13, 14 § 2, 22 και 35 ΚΠολΔ), εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις προμνησθείσες στη μείζονα σκέψη διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 299, 330, 346 ΑΚ, 68, 70, 176 και 191 § 2 ΚΠολΔ. Ειδικότερα, το περί τοκοδοσίας αίτημα κατά το άρθρο 346 ΑΚ, είναι νόμιμο και μετά τον περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, καθόσον μετά την αντικατάσταση του ως άνω άρθρου από το άρθρο 2 του Ν. 4055/2012, ο περιορισμός του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό δεν συνιστά, σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, λόγο για την κατ' εξαίρεση επιδίκαση του τόκου υπερημερίας (άρθρο 345 ΑΚ), ο οποίος, κατά τη σαφή πρόθεση του νομοθέτη, πρέπει να επιδικάζεται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οφειλέτης χρηματικής απαίτησης ευλόγως αντιδικεί, δεδομένου ότι μοναδικό κριτήριο για την εξαίρεση από την επιδίκαση τόκου επιδικίας είναι το εύλογο ή όχι της αντιδικίας (ΑΠ 1207/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι μετά τον προαναφερόμενο περιορισμό του αιτήματός της σε αναγνωριστικό, δεν απαιτείται η καταβολή

δικαστικού ενσήμου {βλ. άρθρο 7 § 3 του Ν.Δ. 1544/1942, όπως η § 3 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 33 του Ν. 4446/2016 (ΦΕΚ Α' 240/22-12-2016) και εφαρμόζεται, βάσει της § 2 του ίδιου άρθρου και Νόμου, και στις εκκρεμείς αναγνωριστικές αγωγές, καθώς και σε αυτές που ασκήθηκαν ως καταψηφιστικές πριν από τη δημοσίευση του εν λόγω Νόμου, εφόσον μετατραπούν σε αναγνωριστικές μετά τη δημοσίευσή του}.

Από τη διάταξη του άρθρου 367 §§ 1 και 2 ΠΚ, συνάγεται ότι ο άδικος χαρακτήρας των πράξεων της εξύβρισης και της απλής δυσφήμισης (άρθρα 361 και 362 ΠΚ) αίρεται και στην περίπτωση που οι σχετικές εκδηλώσεις γίνονται για διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον (άρθρο 367 § 1 περ. γ' ΠΚ). Η διάταξη αυτή για την ενότητα της έννομης τάξης, εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57, 59 και 914 ΑΚ, ώστε αιρουμένου του αδικού χαρακτήρα των παραπάνω αξιοποιώνων πράξεων, αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου (ΑΠ 531/2014, ΑΠ 899/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Όμως, ο άδικος χαρακτήρας δεν αίρεται και συνεπώς παραμένει η υποχρέωση αποζημίωσης του αδικηθέντος κατά το αστικό δίκαιο, αν συντρέχει περίπτωση συκοφαντικής δυσφήμισης ή από τις περιστάσεις προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής (ΑΠ 343/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέτοιος σκοπός εξύβρισης συντρέχει ιδίως όταν ο τρόπος εκδήλωσης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον δεν είναι αντικειμενικά πρόσφορος και αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης του, αλλά υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για τη διαφύλαξη του επικαλούμενου δικαιώματος. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι συντρέχει περίπτωση δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του, που αίρει κατά το άρθρο 367 § 1 ΠΚ τον άδικο χαρακτήρα δυσφημιστικού για τον ενάγοντα ισχυρισμού του, συνιστά ένσταση καταλυτική της εναντίον του αγωγής με αντικείμενο την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του αντιδίκου του από την επικαλούμενη παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς του με το δυσφημιστικό σε βάρος του ισχυρισμό,

ενώ αντένσταση συνιστά ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι δεν αίρεται τελικώς ο άδικος χαρακτήρας της δυσφήμησής του από τον εναγόμενο, επειδή αυτός ενήργησε με ειδικό σκοπό εξύβρισής του (ΑΠ 271/2012, ΕφΑ8 174/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εν προκειμένω, ο εναγόμενος, με τις νομοτύπως κι εμπροθέσμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του και με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδριάσεώς του άρθρο 238 ΚΠολΔ, όπως αυτό ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο § 2 του Ν. 4335/2015) αρνείται τα πραγματικά περιστατικά της αγωγής, ισχυριζόμενος ότι τα αναφερόμενα στην από 25-02-2014 καταγγελία του ενόπιον του Σώματος Ελεγκτών - Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης (Σ,Ε.Ε.Δ.Δ) πραγματικά περιστατικά είναι αληθή και, περαιτέρω ότι τα ισχυρίσθηκε από δικαιολογημένο, ενδιαφέρον για την προστασία και διαφύλαξη του νομίμου δικαιώματος του για ίση και αμερόληπτη μεταχείριση από τις δημόσιες υπηρεσίες, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ΚΔΔιαδ (Ν.2690/1999). Ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται παραδεκτώς (άρθρα 262 § 1 ΚΠολΔ) και συνιστά νόμιμη ένσταση στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 367 § 1 περ. γ' ΠΚ, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στην ως άνω μείζονα σκέψη. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως, που εξετάστηκαν νομίμως στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου με επιμέλεια των διαδικών και περιέχονται στα πρακτικά της δημόσιας συνεδριάσεώς του, τα οποία τηρήθηκαν με το σύστημα της φωνοληψίας (άρθρο 256 § 3 ΚΠολΔ), των ομολογιών των διαδικών που περιέχονται ή συνάγονται από τις προτάσεις τους (άρθρα 352 και 261 ΚΠολΔ) και αναφέρονται ειδικότερα παρακάτω, των υπ' αριθμ. .../31-10-2018, .../31-10-2018 και 11979/31-10-2018 ενόρκων βεβαιώσεων των μαρτύρων ... του ..., ... του ... και ... του ..., αντιστοίχως, τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων και οι οποίες ελήφθησαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ύστερα από νομότυπη κλήτευση του εναγομένου πριν από δύο τουλάχιστον εργάσιμες

ημέρες, κατά το άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο § 3 του Ν. 4335/2015 και ισχύει από την 01-01-2016 σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο § 4 του ίδιου Νόμου {βλ. προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον ενάγοντα υπ' αριθμ. .../26-10-2018 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, Αθανασίου Γεωργαντόπουλου - περί της εφαρμογής των νέων ρυθμίσεων του Ν. 4335/2015 για την απόδειξη και επί των εκκρεμών αγωγών που ασκήθηκαν πριν την 01-01-2016 βλ. μελέτη Π. Γιαννόπουλου - Χρ. Τριανταφυλλίδη «Οι τροποποιήσεις του Ν. 4335/2015 στον ΚΠολΔ στο πεδίο του δικαίου αποδείξεως», ΕΛΛΔνη 3/2016 (57), σελ. 675-676}, των υπ' αριθμ. .../31-10-2018 και .../31-10-2018 ενόρκων βεβαιώσεων των μαρτύρων .. συζύγου ... το γένος ... και ... του ..., αντιστοίχως, τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται ο εναγόμενος και οι οποίες ελήφθησαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ύστερα από νομότυπη κλήτευση του ενάγοντος πριν από δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες, κατά το άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο § 3 του Ν. 4335/2015 και ισχύει από την 01-01-2016 σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο § 4 του ίδιου Νόμου (βλ. προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον εναγόμενο υπ' αριθμ. .../26-10-2018 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Ηλία Καραμούζη), όλων των εγγράφων που νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τα οποία εκτιμώνται από το Δικαστήριο είτε για άμεση απόδειξη είτε για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εφόσον επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες, μεταξύ των οποίων η υπ' αριθμ. .../2017 απόφαση του Θ' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και οι υπ' αριθμ. .../2017 και .../2017 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων ... του ... και ... του ..., αντιστοίχως, που προσκομίζει και επικαλείται ο εναγόμενος και οι οποίες εκτιμώνται ως δικαστικά τεκμήρια αφού δεν ελήφθησαν επίτηδες για να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά μέσα στην παρούσα δίκη αλλά σε άλλη δίκη ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (ΑΠ 897/2014, ΑΠ 621/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 § 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι αρχιτέκτων μηχανικός και υπηρετεί

ως Προϊστάμενος στο Τμήμα Ελέγχου Κατασκευών της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Την 22-02-2013, μετά από ισχυρή νεροποντή, κατέρρευσε μαντρότοιχος, κατασκευασμένος από τοιμεντόλιθους, που βρισκόταν στο όριο οικοπέδου συνιδιοκτησίας της ... και της, κειμένου επί της οδού ... στην ... Σημειωτέον ότι το ανωτέρω οικόπεδο ήταν όμορο, ανατολικά, του ακινήτου, ιδιοκτησίας του εναγομένου, το οποίο βρίσκεται επί της οδού Συνεπεία της καταρρεύσεως του ως άνω μαντρότοιχου, τα όμβρια ύδατα και τα λύματα από το βόθρο του εναγομένου εισήλθαν, συμπαρασύροντας τα χώματα, στο ακίνητο επί της οδού ... και πλημμύρησαν το υπόγειο και την ισόγεια οικία της ..., προξενώντας ζημιές στα πατώματα, στην τοιχοποιία και στο λεβητοστάσιο (βλ. προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον εναγόμενο υπ' αριθμ. .../2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου). Στη συνέχεια, με αυτεπάγγελτη ενέργεια του Δήμου ..., ως συνομολογεί και ο ενάγων με την κρινόμενη αγωγή του, εστάλη κλιμάκιο της αρμόδιας Υπηρεσίας Δόμησης στην περιοχή, αποτελούμενο από τον ίδιο και το συνάδελφό του, πολιτικό μηχανικό, ..., προκειμένου να διαπιστωθεί η έκταση των ζημιών που προκάλεσε η έντονη κακοκαιρία στις ιδιοκτησίες των δημοτών. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτών των ελέγχων, διενεργήθηκε την 25-02-2013 αυτοψία από τους ανωτέρω υπαλλήλους στο ακίνητο επί της οδού ..., κατά την οποία διαπιστώθηκε ότι η περίφραξη της οικοδομής, ιδιοκτησίας των ... και, στο όριο με την οικοδομή, ιδιοκτησίας του εναγομένου, επί της οδού ..., είχε καταρρεύσει σε μήκος 10-12 μέτρων και το εναπομείναν τμήμα παρουσίαζε βλάβες. Ειδικότερα, η περίφραξη αποτελείτο από πλινθοδομή και στην ίδια θέση δεν υπήρχε τοίχος από την πλευρά της όμορης οικοδομής του εναγομένου. Το μεταλλικό στηθαίο της περίφραξης είχε αποξηλωθεί και φερτά υλικά και τμήματα της περίφραξης είχαν πέσει εντός του οικοπέδου επί της οδού Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι τα όμβρια ύδατα του ακινήτου του εναγομένου δεν παροχετεύονταν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 § 4 του Κτιριοδομικού Κανονισμού, αλλά έρρεαν στον περιβάλλοντα χώρο, με αποτέλεσμα λόγω της κλίσεως του εδάφους να συσσωρεύονται στο όριο των οικοδομών, γεγονός που προκάλεσε την επιβάρυνση και κατάρρευση της τοιχοποιίας. Σύμφωνα δε με την υπ' αριθμ. πρωτ. .../2013 έκθεση επικινδύνου,

που συνέταξαν από κοινού ο ενάγων και ο προαναφερόμενος συνάδελφός του, προέκυψε ότι η περίφραξη της οικοδομής στην ιδιοκτησία επί της οδού ..., παρουσίαζε επικινδυνότητα από στατικής και δομικής άποψης και για την άρση αυτής απαιτείτο η απομάκρυνση όλων των μπαζών και λουπιών φερτών υλικών, η καθαίρεση των τμημάτων που παρουσίαζαν βλάβη και η κατασκευή νέας τοιχοποιίας, ενώ από την πλευρά της ιδιοκτησίας του εναγομένου επί της οδού ... έπρεπε να παροχτετευτούν όλα τα όμβρια ύδατα σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κτιριοδομικό Κανονισμό, να απομακρυνθούν από το κοινό όριο των οικοπέδων εδάφη που είναι επικίνδυνο να καταπέσουν στη γειτονική ιδιοκτησία και, εφόσον προβλέπεται από την οικοδομική άδεια, να κατασκευαστεί τοίχος στο όριο των όμορων ιδιοκτησιών. Η εν λόγω δε έκθεση επικινδύνου κοινοποιήθηκε νόμιμα στους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτες, ήτοι στον εναγόμενο και στις ... και και οι παραπάνω εργασίες έπρεπε να πραγματοποιηθούν εντός ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση της εκθέσεως. Στη συνέχεια, μετά από την άσκηση των υπ' αριθμ. .../06-03-2013, .../06-03-2013 και .../15-03-2013 ενστάσεων που ασκήθηκαν από τους ως άνω ιδιοκτήτες των ακινήτων επί των οδών ... και ..., οι τεχνικοί υπάλληλοι της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου ..., ... και ..., διενήργησαν την 01-04-2013 δεύτερη αυτοψία στα ως άνω οικόπεδα και συνέταξαν την υπ' αριθμ. .../2013 αναθεωρητική έκθεση επικινδύνου από στατικής και δομικής άποψης, η οποία συμφωνούσε με τα ευρήματα της προγενέστερης αυτοψίας, στην οποία συμμετείχε και ο ενάγων. Μάλιστα, οι σχετικές ενστάσεις που υπέβαλαν οι ιδιοκτήτες των ακινήτων εναντίον της απερρίφθησαν και η προαναφερόμενη αναθεωρητική έκθεση επικινδύνου κατέστη τελεσίδικη, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. .../.../2014 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (Τμήμα Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Εφαρμογών), την οποία προσκομίζει και επικαλείται ο εναγόμενος. Κατόπιν των ανωτέρω, μεταξύ του εναγομένου και των ιδιοκτητριών του οικοπέδου επί της οδού ... δημιουργήθηκε αντιδικία ενώπιον των αρμοδίων πολιτικών δικαστηρίων. Επιπλέον, ο εναγόμενος, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η ως άνω συνιδιοκτήτρια του όμορου του δικού του ακινήτου, ..., ετύγχανε

υπάλληλος του Δήμου ..., υπέβαλε ενώπιον του Σώματος Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης την υπ' αριθμ. πρωτ. 3105/25-02-2014 καταγγελία του εναντίον αυτής και του ενάγοντος, η οποία είχε επί λέξει ως εξής: «Θέμα: Παράβαση καθήκοντος - Διαφθορά υπαλλήλων Δήμου Καταγγελλόμενοι: α) ..., Υπάλληλος Πολεοδομίας ..., β) ..., Υπάλληλος Δήμου ΓΕΝΙΚΑ: Οι καταγγελλόμενοι έχουν συναδελφική αλλά και προσωπική σχέση, αφού ο ... επισκέπτεται πολύ συχνά την ... που είναι γειτόνισσά μου, διαζευγμένη και κατοικεί στην οδό Κρήτης αρ. 18 και οι ιδιοκτησίες μας εφάπτονται. Η ... είναι ιδιαίτερα προκλητική και επιθετική εναντίον εμού και της οικογένειάς μου και χρησιμοποιεί την ιδιότητά της ως δημοτικού υπαλλήλου, απειλώντας με επανειλημμένα ότι θα με κλείσει φυλακή, θα με καταστρέφει και πολύ συχνά μου κάνει καταγγελίες για ασήμαντη αφορμή σε διάφορες υπηρεσίες, όπως ΕΥΔΑΠ, Υγειονομική Υπηρεσία, Αστυνομία, Δήμο ... κ.λπ. Το θράσος της έχει φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που απαιτεί να μπει στην ιδιοκτησία μου και το σπίτι μου και να με ελέγξει για παραβάσεις και παρανομίες που κατά την άποψή της έχω διαπράξει. Ισχυρίζεται δε ότι η ιδιότητά της, της επιτρέπει να ελέγχει όποιον δημότη θέλει. Ο ... σε συνεργασία με την ... έχει προβεί σε πράξεις εναντίον μου που περιγράφω στην συνέχεια, υπό την καθοδήγησή της και εξυπηρετώντας τα συμφέροντά της. ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Τον Φεβρουάριο 2013 ο μαντρότοιχος που είχαν κατασκευάσει οι πρόγονοι της ... πριν 60 χρόνια στα όρια των ιδιοκτησιών μας με ευτελή και πρόχειρα υλικά κατέρρευσε. Για το συμβάν αυτό, η Υπηρεσία Δόμησης ... εξέδωσε την .../13 με αρ. πρωτ. .../13 Έκθεση Επικινδύνου που υποχρεώνει την ... να κατασκευάσει νέο τοιχίο στη θέση του παλαιού που κατέρρευσε. Επειδή αυτό δεν ικανοποίησε την ... κατέθεσε εναντίον μου αγωγή με αίτημα να υποχρεωθώ να της κατασκευάσω εγώ τοιχίο στη θέση αυτού που κατέρρευσε. Η αγωγή κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Χαλανδρίου και ορίστηκε για να συζητηθεί την 26 Ιουνίου 2013. Στο διάστημα που μεσολάβησε η καταγγελλόμενη χρησιμοποίησε το ... για να μου ασκεί ψυχολογική βία ως εξής: Ο ... ερχόταν στην ... όπως συμβαίνει πολύ συχνά και μετά από λίγη ώρα κατά παράβαση οποιοσδήποτε στοιχειώδους δεοντολογίας και νόμιμης διαδικασίας και ενώ η ... τον ακολουθούσε από κοντά, χτυπούσε τα κουδούνια

της κατοικίας μου και απαιτούσε να κάνει έλεγχο γιατί έχει καταγγελίες για παρανομίες. Δεν του επέτρεπα να μπει και απαιτήσα να ακολουθήσει τις νόμιμες διαδικασίες. Αποχωρώντας με απειλούσε με έντονο ύφος ότι θα μου βάλει πρόστιμο, θα με πάει Αυτόφωρο κ.λπ. Αυτό έγινε 4-5 φορές και μάλιστα μια επίσκεψή του ήταν Κυριακή πρωί. Για τα γεγονότα αυτά έχω και αυτόπτες μάρτυρες εκτός της οικογένειάς μου. Όταν πήγα στο γραφείο του στην Πολεοδομία ... και του ζήτησα να μου δώσει εξηγήσεις για τον εκβιασμό αυτό και την ψυχολογική βία που μου ασκούσε σε συνεργασία με την ... αλλά και να μου δώσει τις καταγγελίες που είχε, μου είπε ότι τις καταγγελίες τις κάνει η ... και ότι τον πιέζει πολύ να κάνει αυτά εις βάρος μου. Την ημέρα εκδίκασης της αγωγής, 26 Ιουνίου 2013, ο δικηγόρος της ... κατέθεσε έγγραφο με θέμα Αποτέλεσμα Αυτοψίας και αρ. πρωτ. .../13 που υπογράφει ο ... το οποίο κατασκευάστηκε για να εξαπατηθεί το Δικαστήριο. Μετά από παρέμβασή μου το Δικαστήριο το απέρριψε ως παράτυπο και ζήτησα και έλαβα από το δικαστήριο αντίγραφο. Το έγγραφο αυτό το οποίο είναι τουλάχιστον παράτυπο για να μην πω παράνομο στο επάνω αριστερό μέρος του έχει σήμανση fax που δείχνει ότι εστάλη 13.52 μ.μ. της 25 Ιουνίου 2013 δηλ. την παραμονή της δίκης από υπηρεσιακό τηλέφωνο του Δήμου ... προς το τηλέφωνο του δικηγόρου της ..., ο οποίος λέγεται ... και όλως τυχαίως είναι δικηγόρος του Δήμου Αμέσως από κάτω χειρόγραφα, πιθανότατα από τη ... αναγράφεται "από ...". Το έγγραφο εκδόθηκε την παραμονή της δίκης 25 Ιουνίου 2013 από το ... και περιήλθε ταχύτατα και παράτυπα στα χέρια της ... την ίδια ημέρα. Υπόψη ότι για να πάρει το έγγραφο αυτό η ... θα έπρεπε να υποβάλει την προβλεπόμενη αίτηση και να πάρει το ζητούμενο μετά από 3 τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες. Στην κοινοποίηση αναφέρεται το όνομά μου αλλά αντί για τη διεύθυνσή μου είχε τη διεύθυνση της ... με προφανή σκοπό βέβαια. Να μην φθάσει ποτέ σε μένα. Στην παράγραφο σχετ. κάτω από το θέμα αναφέρεται αίτηση με αριθμό πρωτοκόλλου .../13. Ο αριθμός αυτός είναι ο αριθμός πρωτοκόλλου του εγγράφου. Πώς είναι δυνατόν η αίτηση και η έγγραφη απάντηση να έχουν τον ίδιο αριθμό πρωτ.! Δεν αναφέρει αριθμό εντολής του Προϊσταμένου για τον έλεγχο. Δεν αναφέρονται τα ονόματα των υπαλλήλων που υποτίθεται ότι

έκαναν αυτοψία. Αναφέρεται ότι έγινε αυτοψία στην ιδιοκτησία μου την 21-06-2013 δηλ. 5 ημέρες πριν το δικαστήριο. Αυτοψία την ημερομηνία αυτή δεν έγινε στην ιδιοκτησία μου ούτε ειδοποιήθηκαν για κάτι τέτοιο. Τα αναγραφόμενα είναι παντελώς ψευδή. Το έγγραφο αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα διότι αναφέρει κανονισμούς και νομοθεσία για εφαιπόμενα κτίρια και όχι για περιφράγματα οικοπέδων. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο ... από τις συχνότερες επισκέψεις του στο σπίτι μου. Επομένως κατασκεύασε το έγγραφο αυτό αποκλειστικά εν γνώσει του ότι είναι παράνομο και ότι η ... θα το χρησιμοποιήσει για να εξαπατήσει το δικαστήριο. Δεν αναφέρει προθεσμίες και δικαιώματά μου για ένσταση κ.λπ. Μετά από αυτά επισκέφτηκα τον ... στο γραφείο του, επέδειξα το επίμαχο έγγραφο, με αντιμετώπισε με σαρκασμό και ειρωνεία και όταν του είπα ότι αυτό που έχει υπογράψει είναι πολύ σοβαρό και μπορεί να του δημιουργήσει προβλήματα μου απάντησε με περίσσεια ειρωνεία "άσε μας άνθρωπέ μου, ξέρεις πόσοι σαν κι εσένα έρχονται εδώ κάθε μέρα και μου λένε τον πόνο τους;" Για το θέμα αυτό κατέθεσα έγγραφες καταγγελίες προς τον Προϊστάμενο της Πολεοδομίας ... και προς τον Δήμαρχο Ο μεν ... μου απάντησε εγγράφως με γενικολογίες χωρίς να θίγει τα θέματα, ο δήμαρχος δε δεν έχει απαντήσει ακόμα. Στις 7-11-2013 εκδόθηκε η .../2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου που απορρίπτει όλα τα αιτήματα της ... εναντίον μου. Στις 11-12-2013 ο ... με την ... μου έκαναν καινούργια επίσκεψη. Το μεσημέρι κι ενώ απουσίαζα χτύπησαν τα κουδούνια του σπιτιού μου και απαίτησαν από τη σύζυγό μου να μπουν στο σπίτι για έλεγχο. Η σύζυγός μου δεν τους άνοιξε και αποχώρησαν άπρακτοι. Την επομένη το πρωί 12-12-2013 στις 09.00 πήγα στην Πολεοδομία Ο ... ήρθε κατά τις 10.30, όπως συνηθίζει. Όταν τον ρώτησα γιατί ενοχλεί πάλι την οικογένεια μου, μου απάντησε ότι έχει καταγγελία ότι δεν έχω άδεια για την περίφραξη του σπιτιού μου. Του ζήτησα να μου δώσει την καταγγελία και μου απάντησε ότι δεν θυμάται που την έχει. Του απάντησα ότι αυτά που λέει είναι παράλογα και το περιτοίχισμα του οικοπέδου έγινε πριν 30 χρόνια με την άδεια του σπιτιού, απάντησε ότι απαιτεί άδεια για την περίφραξη κι αν δεν την βγάλω μέχρι τις 23-12-2013 θα μου βάλει πρόστιμο. Όταν φανερά εκνευρισμένος διαμαρτυρήθηκα για όλα αυτά που έχει

κάνει εις βάρος μου και αυτή η ιστορία πρέπει να σταματήσει, μου απάντησε με το γνωστό ειρωνικό και αλαζονικό του ύφος “ε.. δώσε κι εσύ κάτι να σταματήσει αυτή η ιστορία”. Τον ενημέρωσα ότι θα καταγγείλω όλα αυτά όπου απαιτείται και θα προσφύγω στα ανώτερα κλιμάκια και τη δικαιοσύνη. Τότε μου απάντησε “πήγαινε όπου θέλεις, δεν μπορείς να μου κάνεις τίποτα, εδώ κάνω εγώ ότι γουστάρω και τους έχω όλους γραμμένους”. Όλες μου οι προσπάθειες μέχρι τώρα να δικαιωθώ προς τον Δήμο, την Περιφέρεια και τον Προϊστάμενο της Πολεοδομίας έχουν αποβεί άκαρπες. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ: Με όσα αναφέρω παραπάνω καταγγέλλω τους υπαλλήλους του Δήμου και ... για παράβαση καθήκοντος και διαφθορά διότι χρησιμοποιούν την ιδιότητά τους και τα μέσα και τις εξουσίες που τους παρέχει η πολιτεία για ίδιον όφελος και εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων εις βάρος των δικαιωμάτων μου και της οικογενειακής αξιοπρέπειας και γαλήνης μου. Ζητώ την προστασία σας και σας παρακαλώ για τις ενέργειες της αρμοδιότητάς σας. Μπορώ να προσκομίσω κάθε έγγραφο που θα χρειαστείτε για την υποστήριξη των καταγγελλομένων.» Δυνάμει δε της εν λόγω καταγγελίας του εναγόμενου εις βάρος του ενάγοντος και της ..., ζητήθηκε από τον Γενικό Γραμματέα του Σώματος Επιθεωρητών - Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης να διερευνηθούν τα καταγγελλόμενα από το Δήμο ... και να παρασχεθεί σχετική ενημέρωση για τις απόψεις του Δήμου επί αυτών, καθώς και για τις ενέργειες που θα πραγματοποιούνταν για τη διερεύνηση της υπόθεσης (βλ. προσκομιζόμενο και επικαλούμενο από τον ενάγοντα υπ’ αριθμ. πρωτ. Σ.Ε.Ε.Δ.Δ./Φ4/.../23-06-2014 έγγραφο του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. προς το Δήμο ..., κοινοποιούμενο προς τον εναγόμενο, ως καταγγέλλοντα). Εν συνεχεία, ο Δήμαρχος ... απέστειλε προς το Σ.Ε.Ε.Δ.Δ το υπ’ αριθμ. πρωτ. .../29-07-2014 απαντητικό έγγραφο, στο οποίο εξέφρασε τις απόψεις του σχετικά με τα ανωτέρω καταγγελλόμενα εκ μέρους του εναγομένου, ισχυριζόμενος ότι πρόκειται για αβάσιμες κατηγορίες, που προσβάλλουν το κύρος της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου, δεδομένου ότι ο ενάγων ενήργησε σύμφωνα με το νόμο, κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθήκοντων. Επιπλέον, προέκυψε ότι ο ενάγων την 18-07-2014 υπέβαλε εναντίον του εναγομένου έγκληση, ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών

Αθηνών, με ΑΒΜ: Γ2014/..., για τη διάπραξη εις βάρος του των ποινικών αδικημάτων της ψευδούς καταμήνυσης και της συκοφαντικής δυσφήμισης, ισχυριζόμενος ότι τα αναγραφόμενα στην προαναφερόμενη καταγγελία του γεγονότα ήταν απολύτως ψευδή. Επί της εν λόγω εγκλήσεως, η οποία συνεκδικάστηκε με συναφή έγκληση της ... εις βάρος του εναγομένου, εξεδόθη η υπ' αριθμ. .../2017 απόφαση του Θ' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, δια της οποίας ο εναγόμενος κηρύχθηκε ένοχος των ανωτέρω αξιοποιούνων πράξεων και του επιβλήθηκε συνολική ποινή φυλάκισης είκοσι οκτώ (28) μηνών. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι η υπ' αριθμ. πρωτ. .../25-02-2014 καταγγελία του εναγομένου εναντίον του ενάγοντος για την τέλεση των αδικημάτων της παράβασης καθήκοντος και της διαφθοράς ήταν ψευδής, γεγονός που γνώριζε ο εναγόμενος, πλην όμως προέβη στην υποβολή της με σκοπό να προκαλέσει την πειθαρχική του δίωξη. Το γεγονός δε ότι τελικώς ο ενάγων δεν διώχθηκε πειθαρχικώς, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε ότι ασκήθηκε εναντίον του πειθαρχική αγωγή, δεν αναιρεί το δόλο του εναγομένου. Ειδικότερα, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο ενάγων διατηρούσε προσωπική ή φιλική σχέση με την ... και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ενεργούσε υπό την καθοδήγησή της, εξυπηρετώντας, παρανόμως, τα συμφέροντά της. Αντιθέτως, αποδείχθηκε ότι το πόρισμα στο οποίο κατέληξε ο ενάγων μετά την διενέργεια της από 25-02-2013 αυτοψίας και περιέχεται στην υπ' αριθμ πρωτ. .../2013 έκθεση επικινδύνου που συντάχθηκε από κοινού με τον συνάδελφό του ..., επιβεβαιώθηκε και από την αναθεωρητική υπ' αριθμ. πρωτ. .../2013 έκθεση επικινδύνου της υπηρεσίας του, η οποία συνετάχθη κατόπιν της από 01-04-2013 αυτοψίας που διενήργησαν άλλοι υπάλληλοι. Περαιτέρω, το υπ' αριθμ. πρωτ. .../2013 έγγραφο που εξέδωσε και υπέγραψε ο ενάγων, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, κατόπιν αιτήσεως της ..., δεν αποδείχθηκε ότι ήταν παράτυπο και παράνομο, ως ψευδώς ισχυρίστηκε ο εναγόμενος με την ανωτέρω καταγγελία του. Συγκεκριμένα, το έγγραφο αυτό συντάχθηκε ύστερα από αυτοψία που διενήργησε ο ενάγων την 21-06-2013 στα εξωτερικά, εν επαφή, τμήματα των όμορων ιδιοκτησιών του εναγομένου και της ..., επί των οδών ... και ..., αντιστοίχως, και διαπίστωσε την πραγματική

κατάσταση των ακινήτων, ήτοι ότι είχε καταρρεύσει το μεγαλύτερο τμήμα του μαντρότοιχου της ιδιοκτησίας της ... και ότι δεν είχε κατασκευαστεί μαντρότοιχος στην ιδιοκτησία του εναγομένου, σύμφωνα με τις ανωτέρω εκθέσεις επικινδύνου της Υπηρεσίας Δόμησης. Τη νομιμότητα δε του εγγράφου αυτού επιβεβαίωσε και ο αρχιτέκτων μηχανικός ..., Αναπληρωτής Προϊστάμενος της Πολεοδομίας, στην από 04-07-2013 έγγραφη απάντησή του προς τον εναγόμενο, κατόπιν σχετική αιτήσεως του τελευταίου. Επομένως, ήταν ψευδής ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι το εν λόγω έγγραφο συντάχθηκε από τον ενάγοντα σε συνεργασία με την ..., προκειμένου να εξαπατηθεί το Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμούσε σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων εις βάρος του. Μάλιστα, κατά την εκδίκαση της σχετικής υποθέσεως από το αρμόδιο Ειρηνοδικείο Χαλανδρίου, εξεδόθη η υπ' αριθμ. .../2013 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, η οποία απέρριψε την αίτηση για τοπικούς και νομικούς λόγους, δίχως να εξετάσει την ουσία της αιτήσεως. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του εναγομένου στην ως άνω καταγγελία του, περί του ότι απερρίφθησαν όλα τα αιτήματα της αντιδίκου του αλλά και ότι το ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. .../2013 έγγραφο απερρίφθη από το Δικαστήριο ως παράτυπο, είναι ψευδής (βλ. προσκομιζόμενο και επικαλούμενο από τον εναγόμενο αντίγραφο της υπ' αριθμ. .../2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου). Επιπροσθέτως, ουδόλως απεδείχθη ότι ο εναγών επισκεπτόταν την κατοικία του εναγομένου, προκειμένου να διενεργήσει ελέγχους, ούτε ότι διατάρασσε την οικογενειακή του γαλήνη, ασκώντας του ψυχολογική βία και απειλώντας τον. Περαιτέρω, ψευδής ήταν και ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ο εναγών αποπειράθηκε να τελέσει το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας, ζητώντας του χρήματα και απευθύνοντας του τη φράση «ε...δώσε κι εσύ κάτι να σταματήσει αυτή η ιστορία». Όπως, εξάλλου, επιβεβαίωσε και ο συνάδελφος του ενάγοντος, ..., ο οποίος ήταν παρών στη συζήτησή του με τον εναγόμενο, διότι εργάζεται σε όμορο γραφείο, δεν άκουσε τον ενάγοντα να απευθύνει την ανωτέρω φράση προς τον εναγόμενο (βλ. προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον ενάγοντα υπ' αριθμ. .../31-10-2018 ένορκη βεβαίωσή του εν λόγω μάρτυρα ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Ο όψιμος δε ισχυρισμός του εναγομένου ότι με την

αναφορά του ως άνω γεγονότος, εννοούσε ότι ο ενάγων τον προέτρεψε να πληρώσει με δικά του χρήματα τον τοίχο της ... και ότι δεν αναφερόταν σε προσπάθειά του να λάβει παράνομα ωφελήματα, δεν κρίνεται πειστικός. Ειδικότερα, ο εναγόμενος στην ανωτέρω καταγγελία του προς το Σ.Ε.Ε.Δ.Δ έκανε ρητά λόγο για διαφθορά του ενάγοντος, λέγοντας χαρακτηριστικά, ότι χρησιμοποιούσε την ιδιότητά του για ίδιον όφελος και εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων. Συνεπώς, με τον ανωτέρω ισχυρισμό του, αλλά και από το συνολικό ύφος της καταγγελίας του, συνάγεται ότι αυτό που εννοούσε ήταν ότι ο ενάγων του ζήτησε, παρανόμως, χρήματα. Όλα τα διαλαμβανόμενα στην προαναφερόμενη καταγγελία του εναγομένου ψευδή γεγονότα, ήταν, εν γνώσει του, πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος, ο οποίος εμφανιζόταν ως δημόσιος υπάλληλος που καταχράται την εξουσία του, παραβαίνει το καθήκον του και προσπαθεί να λάβει παράνομα ωφελήματα από τους διοικούμενους, επιδεικνύοντας εκδικητική αλλά και παράνομη συμπεριφορά στους πολίτες. Οι εν λόγω δε ισχυρισμοί του εναγομένου περιήλθαν σε γνώση αορίστου αριθμού προσώπων (συναδέλφων, υφισταμένων και προϊσταμένων του ενάγοντος, υπαλλήλων του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ, καθώς και του Δημάρχου ...) με αποτέλεσμα να τρωθεί η τιμή και η προσωπική και επαγγελματική υπόληψή του ενάγοντος. Επομένως, ο εναγόμενος απεδείχθη ότι τέλεσε εναντίον του ενάγοντος τα αδικήματα της ψευδούς καταμήνυσης (229 ΠΚ) και της συκοφαντικής δυσφήμισης (362-363 ΠΚ) και συνεπεία της εν λόγω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη. Ακολουθώς, η σχετική ένσταση που προέβαλε ο εναγόμενος, περί άρσεως του αδικού χαρακτήρα της πράξης του, κατ' άρθρο 367 ΠΚ, είναι απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη, διότι η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση συκοφαντικής δυσφήμισης, όπως προαναφέρθηκε στην ανωτέρω μείζονα σκέψη. Με βάση τα προεκτεθέντα, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει, εν μέρει δεκτή, ως ουσιαστικά βάσιμη και να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την προπεριγραφόμενη αδικοπρακτική συμπεριφορά του, το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 €), νομιμοτόκως από

την επομένη της επιδόσεως της αγωγής, ήτοι από την 30-05-2015 (βλ. ως άνω προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τον ενάγοντα υπ' αριθμ. .../29-05-2015 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιά, Δημητρίου Χρυσικόπουλου) μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως. Το ποσό δε αυτό της αποζημίωσης κρίνεται εύλογο από το Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη του είδους, της βαρύτητας και των συνθηκών τέλεσης της προσβολής, τις εκφάνσεις της προσωπικότητας του ενάγοντος κατά των οποίων εστράφη η προσβολή, του βαθμού υπαιτιότητας του εναγομένου και της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των διαδίκων. Μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος πρέπει να επιβληθεί εις βάρος του εναγομένου, ανάλογα με την έκταση της ήττας του {άρθρα 178 § 1, 189 και 191 § 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 58 §§ 3 και 4, 63 § 1 περ. ι α' και 68 § 1 του Ν. 4194/2013 (Κώδικα Δικηγόρων)}, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως. Επισημαίνεται δε ότι τα ως άνω δικαστικά έξοδα θα επιδικαστούν στον ενάγοντα αναφορικά με ένα μόνο δικηγόρο, γιατί, χωρίς να υπάρχει ανάγκη και από υπερβολική πρόνοια (άρθρο 189 § 2 εδ. β' ΚΠολΔ), εκπροσωπήθηκε από δύο πληρεξουσίους δικηγόρους, χωρίς τούτο να δικαιολογείται από τη φύση της υποθέσεως (βλ. Ορφανίδη σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα «ΕρμηνΚΠολΔ», Τόμος Ι, άρθρο 189, αριθμ. 3, σελ. 429).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ, εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 €), νομιμοτόκως από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής, ήτοι από την 30-05-2015 μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ εις βάρος του εναγομένου μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντας, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200 €).

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα την 7-8-2019 χωρίς την παρουσία των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

is